

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal da Relação de Coimbra (Portugalsko) dne 10. srpna 2020 – Liberty Seguros, SA v. DR

(Věc C-375/20)

(2020/C 348/14)

Jednací jazyk: *portugalština*

Předkládající soud

Tribunal da Relação de Coimbra

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Liberty Seguros, SA

Odpůrce: DR

Vedlejší účastníci: Fundo de Garantia Automóvel, VS, FN, JT, Seguradoras Unidas, SA

Předběžná otázka

Brání [unijní] právo, a konkrétně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ⁽¹⁾ vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje namítat vůči poškozeným třetím osobám a Fundo de Garantia Automóvel (Záruční fond pro pojištění motorových vozidel) neplatnost smlouvy o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel, pokud tato neplatnost vyplývá ze skutečnosti, že pojistník používal pojištěné vozidlo k úplatné, nelegální a protiprávní přepravě osob a zboží a zatajil tento účel pojišťovně? Byla by odpověď stejná, pokud by cestující o nelegálnosti a protiprávnosti přepravy věděli?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění (Úř. věst. 2009, L 263, s. 11).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 29. července 2020 – Servizio Elettrico Nazionale SpA a další v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato a další

(Věc C-377/20)

(2020/C 348/15)

Jednací jazyk: *italština*

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Servizio Elettrico Nazionale SpA, ENEL SpA, Enel Energia SpA

Odpůrci: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, ENEL SpA, Servizio Elettrico Nazionale SpA, Eni Gas e Luce SpA, Eni SpA, Gala SpA, Axpo Italia SpA, E.Ja SpA, Green Network SpA, Ass.ne Codici – Centro per i Diritti del Cittadino

Předběžné otázky

- 1) Může být jednání, které zakládá zneužití dominantního postavení, samo o sobě zcela legální a kvalifikováno jako „zneužívající“ pouze z důvodu (potenciálně) omezujícího účinku vyvolaného na referenčním trhu; nebo musí toto jednání obsahovat také konkrétní protiprávní složku spočívající v použití „konkurenčních metod (nebo prostředků) odlišných“ od těch „normálních“; v posledně uvedeném případě, na základě jakých kritérií lze stanovit hranici mezi „normální“ a „narušenou“ hospodářskou soutěží?

- 2) Je účelem zákazu zneužití maximalizovat blahobyt spotřebitelů, ve vztahu k němuž soud musí posoudit nastalé snížení (nebo nebezpečí snížení); nebo má zákaz protisoutěžního jednání za cíl zachovat samotnou konkurenční strukturu trhu, aby se zabránilo vytváření nahromadění hospodářské síly, jež jsou považována v každém případě za škodlivá pro společenství?
- 3) Může podnik v dominantním postavení v případě zneužití dominantního postavení spočívajícího ve snaze zabránit trvání úrovně stále existující hospodářské soutěže nebo jejímu rozvoji přesto prokázat, že – navzdory abstraktní způsobilosti omezujícího účinku – jednání postrádá konkrétní závažnost; v případě kladné odpovědi, musí být článek 102 SFEU pro účely posouzení existence netypického zneužití spočívajícího ve vyloučení vykládán v tom smyslu, že orgán pro ochranu hospodářské soutěže má povinnost přesně zkoumat ekonomické analýzy předložené účastníkem řízení ohledně konkrétní schopnosti prošetřovaného jednání vyloučit jeho konkurenty z trhu?
- 4) Musí být zneužití dominantního postavení posuzováno pouze z hlediska svých účinků (i když pouze potenciálních) na trh, bez ohledu na subjektivní motiv subjektu; nebo prokázání restriktivního záměru představuje parametr, který lze použít (i výlučně) k posouzení zneužívajícího jednání podniku v dominantním postavení; nebo má toto prokázání subjektivního prvku význam pouze k přesunutí důkazního břemene na podnik v dominantním postavení (který by měl v tomto ohledu povinnost prokázat, že vylučující účinek chybí)?
- 5) Je v případě dominantního postavení, které má více podniků patřících do téže skupiny společností, příslušnost k této skupině dostačující k předpokladu, že také podniky, které nejednaly zneužívajícím způsobem, se zúčastnily protiprávního jednání – takže orgánu pro ochranu hospodářské soutěže by stačilo prokázat vědomý paralelismus, i když bez koluze, podniků působících v rámci kolektivně dominantní skupiny – nebo je třeba (jako je tomu v případě zákazu kartelových dohod) prokázat, a to i nepřímo, konkrétní situaci koordinace a funkčních vazeb mezi různými podniky skupiny v dominantním postavení, zejména za účelem prokázání zapojení mateřské společnosti?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 11. srpna 2020 –
B v. Udlændingenævnet**

(Věc C-379/20)

(2020/C 348/16)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobce: B

Žalovaná: Udlændingenævnet

Předběžná otázka

Brání článek 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení⁽¹⁾, jež souvisí s Dohodou o přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, která byla podepsána dne 12. září 1963 v Ankaře Tureckou republikou na straně jedné a členskými státy EHS a Společenstvím na straně druhé, která byla uzavřena, schválena a potvrzena jménem Společenství rozhodnutím Rady 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963⁽²⁾, zavedení a uplatňování nového vnitrostátního opatření, které podmiňuje sloučení rodiny hospodářsky činného tureckého státního příslušníka, jenž legálně pobývá v dotčeném členském státě, s jeho dítětem, které dosáhlo věku 15 let, tím, aby pro toto sloučení svědčily mimořádné důvody, zejména ohled na celistvost rodiny a ohled na nejlepší zájmy dítěte?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení EHS – Turecko (nezveřejněné).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 23. prosince 1963 o uzavření Dohody zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem (Úř. věst. 1964, 217, s. 3685; Zvl. vyd. 11/11, s. 10).